

tinget af, at man under de forestaaende Forhandlinger stiller sig paa en saadan Maade, at det bliver muligt for de paagjældende Egne at bringe Sagen i Orden.

Thorup: Saavel den ærede Ordførers som den ærede sidste Talers Udtalelser have bidraget til, at jeg skal fatte mig kort, idet jeg kan henholde mig til, hvad de have udtalt. Det kan ikke negtes, at den ærede Ordfører ikke forsvarede det Forslag, som han selv har stillet. Man maa dog vel indrømme, at han mente, at det var en uheldig Bane, som Ingen ønskede, og som heller ikke tilfredsstillende Befolkningen. Jeg beklager kun, at det ærede Medlem ikke har haft Modstandskraft til at stille en heldigere Bane op. Jeg indrømmer, at der vist neppe er Nogen her, der tror paa, at det er den heldigste Bane, særlig set fra et Landbostandpunkt, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg allerede har udtalt mig ved Iste Behandling. Der var dog en Udtalelse, som jeg ønskede at fange ham paa. Han mente nemlig, at naar vi i Aar fik en privat Bane fra Aalestrup til Viborg, kunde vi ad Aare komme til at gaa i den rigtige Retning, navnlig ad Stenstrup til, altsaa det Samme, som jeg udtalte her ved Sagens Iste Behandling; jeg ønsker, at det var saa, men er ikke saa overbevist om, at det ærede Medlem kan fikre os, at vi om et Aar eller om ganske kort Tid komme til at gaa den Veie, ligesom jeg heller ikke er overbevist om, at man ser sig i Stand til at bygge en Privatbane fra Aalestrup til Viborg. Derfor er det, jeg har stillet et Underandringsforslag til Flertallets Forslag under Nr. 5 i Betænkningen. Mit Forslag gaar ud paa, at skal man til at bygge en Privatbane fra Aalestrup til Viborg, staar det klart for mig, at saa er det fornuftigt strax at gaa til Stambanen, paa et Punkt ikke sydligere end Støvring, altsaa fra Aalborg til Viborg, og Udgangspunkt ikke sydligere end Støvring. Thi det er utvivlsomt, at Staten og Befolkningen staar sig langt bedre ved at drive den Bane helt igennem, end ved at drive det lille Stykke paa 4 Mil fra Viborg til Aalestrup, et unaturligt Knudepunkt. Der er en anden Udtalelse af den ærede Ordfører, som jeg ogsaa har lyst til at slaa fast, men som jeg beklager, at jeg tror ikke er rigtig, saa at jeg ikke laar den fast i den Betydning, som den ærede Ordfører slog den fast i. Det var navnlig det, at her ere vi næsten nødsagede til at gaa ind paa Forslaget, saaledes som det er foreslaagt af Regjeringen, vi havde ikke Modstandskraft nok til at modstaa uheldige Ba-

ner, men derimod kunde vi overlade til Autoriteterne eller Bestyrelsen for disse at sige Nei. Det tror jeg er et farligt Princip at komme ind paa. Man hender jo nok Befolkningen; naar der er Tale om en Bane, er det tidt, at den forløfter sig paa den. Det forekommer mig heldigere, at vi her viste, at vi have Modstandskraft nok til ikke at gaa ind paa en Bane, som vi anse for uheldig. Mit Vindringsforslag er stillet under Forudsætning af, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berås) Forslag under Nr. 2 ikke vedtages. Det følger af sig selv, at bliver det Forslag vedtaget, hvad jeg desværre ikke har Haab om, saa vil jeg tage mit Forslag tilbage, men under Forudsætning af, at det ikke vedtages, har jeg villet hjælpe paa det uheldige Baneanlæg, ved at det skal fortsættes helt igjennem, altsaa fra Aalborg til Viborg. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at udvilde de Grunde, der tale derfor, men jeg tror, det er klart for Enhver og let at bevise med Tal, at en langt større Befolkning og meget mere Hartkorn vil være betjent ved det af mig foreslaaede Baneanlæg end ved det, der er foreslaaet af Finantsudvalgets Flertal. Det kan der ingen Tvivl være om for Enhver, der blot har en lille Smule geografisk Kundskab, eller i Mangel deraf ser paa de statistiske Oplysninger, ligesom det er ioleklart, at det for den gennemgaaende Trafik vil være langt heldigere, end hvad Udvalgets Flertal foreslaar. Jeg skal sige overfor Flertallets Forslag om en Privatbane, at der der mangler en Bestemmelse, som derimod omtales i Betænkningen, idet man mener, at dersom Viborg Amt reiste en Kapital af lidt over en Million, eller saa omtrent, saa kunde man tænke sig, at Staten vilde overtage Driften, og om end ikke forrente den hele Kapital, saa dog en væsentlig Del deraf. Men hvad borger os derfor, dersom man virkelig reiste denne Kapital, der kunde jo hænde den ærede Indenrigsminister noget Mennekeligt ligesom os Andre, hvem veed, hvor længe han vil blive ved at være Minister. Vi have jo slet ingen Sikkerhed. Man kunde jo nok mene, at det andet Thing har et saadant Herredømme over Regjeringen, at, naar den har indgaaet et Kompromis med Folkethingets Finantsudvalg, saa var en saadan Aftale sikker, men jeg er dog ikke overbevist derom. Jeg har stor Tillid til det andet Thing og dets Udtalelser, men jeg har ikke hørt nogen af disse Udtalelser, og jeg veed ikke Noget om, hvorledes det er bundet, derfor er jeg ikke overbevist om, at disse Aftaler ere saa forpligtende, at man, selv om den ærede Inden-